

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **MUDr. H. B.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. F. V., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **T. Ž., a.s.**, so sídlom v Ž., zastúpenému Mgr. P. L., advokátom so sídlom v B., **o vydanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 18 C 43/1997, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. februára 2010, sp. zn. 12 Co 119/2009, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici, v rámci konania o odvolaní žalobkyne proti rozsudku súdu prvého stupňa, uznesením z 23. februára 2010, sp. zn. 12 Co 119/2009 nevyhovел návrhu žalovaného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorého sa domáhal z dôvodu, že sa na základe jeho podnetu vedie trestné konanie pred ÚJKP OR PZ Banská Bystrica pod sp. zn. ČVS:ORP-752/OEK-BB-2009 pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona spáchaného v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona, ktoré konanie môže mať podľa žalovaného význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že toto trestné konanie nemôže ovplyvniť už vyslovený pre odvolací súd záväzný právny názor Najvyššieho súdu SR v prejednávanej veci ohľadne skutočnosti, že žalobkyňa je potrebné v danej veci o vydanie nehnuteľnosti považovať za oprávnenú osobu, keď žalobkyňa prichádza do úvahy ako dedička pôvodnej vlastníčky nehnuteľnosti podľa § 474 OZ z titulu spoluzijúcej osoby,

o ktorej otázke už rozhodol Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 20. decembra 1991, sp. zn. 18 C 262/91 a súd bol povinný v tomto konaní z neho vychádzať.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalovaný odvolanie, v ktorom uviedol, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu považuje za nesprávne nezákonné a je presvedčený o nesprávnom poučení o neprípustnosti odvolania voči rozhodnutiu krajského súdu. Navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu zmeniť a návrhu na prerušenie konania vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto treba odvolacie konanie zastaviť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, z úpravy ktorej vyplýva, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V prejednávannej veci odvolanie žalovaného smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní nevyhovел návrhu žalovaného na prerušenie konania.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské súde rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Citované zákonné ustanovenia upravujú funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu SR tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o odvolaniach vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú teda len rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Rozhodnutie krajského súdu o nevyhovení návrhu žalovaného na prerušenie konania vydané v priebehu odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale jedná sa o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Žalovaný napadol predmetné uznesenie krajského súdu odvolaním, avšak funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu SR na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku nie je daná z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, ale ako súdom odvolacím.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejednanie odvolania podaného žalovaným proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu SR, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. V súlade s posledne citovaným ustanovením bolo preto konanie o tomto opravnom prostriedku zastavené bez toho, aby sa preskúmala vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Daniela Pekajová